

Sygn. akt: III AUa 1368/12

III AUz 238/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska

Sędziowie: SSA Iwona Szybka (spr.)

SSA Anna Szczepaniak – Cicha

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Sztuka

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014 r. w Łodzi

sprawy **A. N. (1) przy udziale N. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o składki,

na skutek apelacji A. N. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 20 czerwca 2012 r., sygn. akt: VIII U 2270/08

oraz zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Okręgowego o kosztach zawarte w wyroku z dnia 20 czerwca 2012 r., sygn. VIII U 2270/08,

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie 4 (czwartym) oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego nr (...) z dnia 22 kwietnia 2008 r. zmienioną decyzją nr (...) z dnia 26 czerwca 2008 r. i stwierdza, że A. N. (1) nie posiada zadłużenia z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego w łącznej kwocie 2.586,97 (dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt sześć 97/100) złotych,

2. w punkcie 5 i 6 i zasądza od A. N. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. kwotę 1.512 (tysiąc pięćset dwanaście) złotych tytułem stosunkowego zwrotu kosztów procesu;

II. oddala apelację i zażalenie w pozostałej części;

III. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt: III AUa 1368/12

III AUz 238/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił należności A. N. (1) z tytułu nieopłaconych składek na:

- Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:
  - na koncie (...)za okres: od lipca 1996 r. do września 1996 r., od stycznia 1997r. do sierpnia 1997 r., od listopada 1997 r. do grudnia 1997 r., od lutego 1998 r. do grudnia 1998 r. w kwocie 6.079,70 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 15.856,00 zł oraz opłata dodatkowa w kwocie 500,00 zł,
  - na koncie (...) 31- (...) za: sierpień 1996 r., styczeń 1997 r., marzec 1997 r., maj 1997 r., sierpień 1997 r., okres od listopada 1997 r. do grudnia 1998 r. w kwocie 8.967,70 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 22.281,00 zł, tj. **na łączną kwotę 53.684,40 złotych;**

Kolejną decyzją z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił należności A. N. (1) z tytułu nieopłaconych składek na:

- Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres: od kwietnia 1999 r. do grudnia 1999 r., od marca 2000 r. do marca 2002 r., od maja 2002 r. do października 2003 r. w kwocie 35.872,75 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 43.655,00 zł,
- Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych od września 1999 r. do grudnia 1999 r., od marca 2000 r. do października 2003 r., za kwiecień 2006 r. w kwocie 6.744,75 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 7.322,00 zł,
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od stycznia 1999 r. do grudnia 1999 r., od marca 2000 r. do października 2003 r. w kwocie 2.744,06 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 3.411,00 zł,

tj. na łączną kwotę 99.749,56 złotych.

Odwołanie od obu decyzji wniósł A. N. (1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 r. nr (...) oraz od decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 r. nr (...).

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w pkt 1 zmienił zaskarżoną decyzję nr (...) z dnia 22 kwietnia 2008 roku i stwierdził, iż A. N. (1) posiada zadłużenie za okres od września 1998 roku do grudnia 1998 roku z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na łączną kwotę 11.877,00 złotych, w tym należność główna na kwotę 3.661,00 złotych i odsetki liczone na dzień 22 kwietnia 2008 roku w kwocie 8.226,00 złotych, w pkt 2 umorzył postępowanie odnośnie decyzji nr (...) z dnia 22 kwietnia 2008 roku w zakresie zadłużenia A. N. (1) na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy na koncie osobistym nr (...) (...)za grudzień 1997 roku i okres od lutego do sierpnia 1998 roku oraz ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na koncie pracowniczym nr (...) (...)za miesiące od grudnia 1997 roku do sierpnia 1998 roku do łącznej kwoty 21.321,60 złotych, w pkt 3 umorzył postępowanie odnośnie decyzji nr (...) z dnia 22 kwietnia 2008 roku, w zakresie zadłużenia A. N. (1) na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za miesiąc październik 2003 roku do kwoty 30,10 złotych, w pkt 4 oddalił odwołanie w pozostałym zakresie, w pkt 5 zasądził od A. N. (1) na rzecz organu rentowego kwotę 4.392 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zaś w pkt 6 zasądził od organu rentowego na rzecz A. N. (1) kwotę 2.808 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że: A. N. (1) wraz z żoną N. N. w okresie od 1 lutego 1989 r. do 30 listopada 2003 r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) Agencja (...), N. N. z siedzibą zakładu głównego w Ł. przy ul. (...). Od grudnia 2003 r. wnioskodawca prowadził działalność samodzielnie pod nazwą (...) Agencja (...) z siedzibą zakładu głównego w Ł. przy ul. (...).

Z uwagi na figurujące na koncie wnioskodawcy zadłużenie, należności zostały skierowane przez ZUS do przymusowego dochodzenia w trybie egzekucji administracyjnej na podstawie tytułów wykonawczych, których numery zostały przenieumerowane z uwagi na zmianę adresu zamieszkania wnioskodawcy. Tytuły wykonawcze wystawione na A. N. (1) o numerach: (...) dot. zadłużenia za VII 1996 r., (...)dot. zadłużenia za VIII-IX 1996 r., (...) dot. zadłużenia I-II 1997 r., (...) dot. zadłużenia III-IV 1997 r., (...)dot. zadłużenia V-VII 1997 r., (...)dot. zadłużenia VII-VIII 1997 r., (...)dot. zadłużenia za XI 1997 r. (konto osobiste płatnika) oraz o numerach: (...)dot. zadłużenia VII-VIII 1996 r., (...)dot. zadłużenia I 1997 r., (...)dot. zadłużenia za III 1997 r., (...)dot. zadłużenia IV 1997 r., (...)dot. zadłużenia V 1997 r., (...)dot. zadłużenia VIII 1997 r., (...) dot. zadłużenia XI 1997 r. (konto pracownicze płatnika), zostały doręczone zainteresowanej N. N., która potwierdziła ten fakt własnoręcznym podpisem. Sąd Okręgowy ustalił jakie tytuły wykonawcze wystawił organ rentowy oraz w jaki sposób była prowadzona z nich egzekucja i z jakim skutkiem. Dalej Sąd I instancji ustalił, że decyzją z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił należności A. N. (1) z tytułu nieopłaconych składek na: • Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

na koncie (...)za okres: od lipca 1996 r. do września 1996 r., od stycznia 1997r. do sierpnia 1997 r., od listopada 1997 r. do grudnia 1997 r., od lutego r. do grudnia 1998 r. w kwocie 6.079,70 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 15.856,00 zł oraz opłata dodatkowa w kwocie 500,00 zł, na koncie (...) (...)za: sierpień 1996 r., styczeń 1997 r., marzec 1997 r., maj 1997 r., sierpień 1997 r., okres od listopada 1997 r. do grudnia 1998 r. w kwocie 8.967,70 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 22.281,00 zł, tj. na łączną kwotę 53.684,40 złotych.

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił należności A. N. (1) z tytułu nieopłaconych składek na: Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres: od kwietnia 1999 r. do grudnia 1999 r., od marca 2000 r. do marca 2002 r., od maja 2002 r. do października 2003 r. w kwocie 35.872,75 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 43.655,00 zł, Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych od września 1999 r. do grudnia 1999 r., od marca 2000 r. do października 2003 r., za kwiecień 2006 r. w kwocie 6.744,75 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 7.322,00 zł, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od stycznia 1999 r. do grudnia 1999 r., od marca 2000 r. do października 2003 r. w kwocie 2.744,06 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 3.411,00 zł, tj. na łączną kwotę 99.749,56 złotych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w związku z wniesionym odwołaniem decyzją z dnia 26 czerwca 2008 r. znak (...) zmienił decyzję z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) w części dotyczącej okresu i wysokości zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz kwoty odsetek w ten sposób, że określił zadłużenie A. N. (1) z tytułu należności na:

ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy na koncie (...) (...)za okres: od lipca 1996 r. do września 1996 r., od stycznia 1997 r. do sierpnia 1997 r., za listopad 1997 r., od kwietnia 1998 r. do grudnia 1998 r. w kwocie 5.487,67 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 14.382,00 zł; łącznie na kwotę 19.869,67 zł, ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy i FGŚP na koncie (...) (...)za: sierpień 1996 r., styczeń 1997 r., od marca 1997 r. do czerwca 1997 r., sierpień 1997 r., listopada 1997 r., od kwietnia 1998 r. do grudnia 1998 r. w kwocie 7.503,53 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 18.593,00 zł; łącznie na kwotę 26.096,53 zł. Łączna kwota zadłużenia na dzień 22 kwietnia 2008 r. wynosi 45.966,20 zł w tym składki w kwocie 12.991,20 i odsetki 32.975,00 zł. W pozostałej części decyzja nie uległa zmianie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w związku z wniesionym odwołaniem decyzją z dnia 26 czerwca 2008 r. (...) zmienił decyzję z dnia 22 kwietnia 2008 r. nr (...) w części dotyczącej okresu i wysokości zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz kwoty odsetek w ten sposób, że określił zadłużenie A. N. (1) z tytułu należności na: Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od kwietnia 1999 r. do grudnia 1999 r.,

od marca 2000 r. do marca 2002 r., od maja 2002 r. do września 2003 r. w kwocie 35.853,65 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 43.644,00 zł; łącznie na kwotę: 79.497,65 zł. Należność główna i odsetki z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego, Fundusz Pracy i FGŚP nie ulega zmianie i wynosi: na FUZ - 6.744,75 zł, plus odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 7.322,00 zł za okres od września 1999 r. do grudnia 1999 r., od marca 2000 r. do października 2003 r., za kwiecień 2006 r., na FP i FGŚP - 2.744,06 zł plus odsetki w kwocie 3.411,00 zł za okres od stycznia 1999 r. do grudnia 1999 r., od marca 2000 r. do października 2003 r. Łączna kwota zadłużenia na dzień 22 kwietnia 2008 r. wynosi 99.719,46 zł w tym składki 45.342,46 zł i odsetki 54.377,00 zł. W pozostałej części decyzja nie uległa zmianie.

Decyzją nr (...) z dnia 4 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 22 kwietnia 2008 r. zmienioną decyzją z dnia 26 czerwca 2008 r. określającą wysokość zadłużenia A. N. (1) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w części dotyczącej wysokości i okresu zobowiązania, poprzez skreślenie zapisu określającego jako zadłużenie należności: na rachunku (...) na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy za okres: od VII 1996 r. do IX 1996 r., od I 1997 r. do VIII 1997 r., w XI 1997 r., od IV 1998 r. do XII 1998 należność główna w kwocie 5.487,67 zł, odsetki liczone na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 14.382,00 zł razem: 19.869,67 zł na rachunku (...) na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy i FGŚP za okres: VIII 1996 r., I 1997 r., od III 1997 r. do VI 1997 r., VIII 1997 r., XI 1997 r., od IV 1998 r. do XII 1998 należność główna w kwocie 7.503,33 zł, odsetki liczone na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 18.593,00 zł razem: 26.096,53 zł i określenie zadłużenia za okres od VII 1996 r. do IX 1996 r., od I 1997 r. do VIII 1997 r., XI 1997, od IX 1998 r. do XII 1998 r. na łączną kwotę 32.362,80 zł, na którą składają się należności: na rachunku (...) na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy za okres: od VII 1996 r. do IX 1996 r., od I 1997 r. do VIII 1997 r., w XI 1997 r., IX 1998 r. do XII 1998 r. należność główna w kwocie 3.943,97 zł, odsetki liczone na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 10.776,00 zł na rachunku (...) na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy i FGŚP za okres: VIII 1996 r., I 1997 r., od III 1997 r. do VI 1997 r., VIII 1997 r., XI 1997 r., od IX 1998 r. do XII 1998 należność główna w kwocie 4.964,83 zł odsetki liczone na dzień 22 kwietnia 2008 r. w kwocie 12.678,00 zł. Zaległości składkowe objęte tytułami wykonawczymi od nr (...) do (...) i od (...) do (...) dotyczące należności za okres od grudnia 1997 r. do sierpnia 1998 r. organ rentowy uznał za przedawnione.

Wyrokiem z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie IV K 77/04, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi uznał zainteresowaną N. N. i wnioskodawcę A. N. (1) za winnych popełnienia czynu karalnego polegającego na tym, że w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 6 kwietnia 2002 r. w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu wykonując czynności w sprawach zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych uporczywie naruszali prawa pracowników zatrudnionych w prowadzonej przez nich firmie (...) w Ł. wynikające ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych w ten sposób, że nie przekazywali należnych z tytułu ubezpieczenia pracowników składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych w łącznej kwocie 9.439,96 zł oraz na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego w łącznej kwocie 2.633,98 zł, tj. o czyn z art. 218 §1 k.k. i wymierzył im kary po jednym roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie, a nadto zobowiązał oskarżonych N. N. i A. N. (1) do zapłacenia na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwot po 3.386,97 zł przez każde z nich, w terminie dwóch lat od daty uprawomocnienia się wyroku. W toku prowadzonego w ramach wykonywania wyroku karnego nad wnioskodawcą i zainteresowaną dozoru uproszczonego kuratora sądowego ustalono termin do wykonania obowiązku naprawienia przez nich szkody na rzecz ZUS w kwocie po 3.386,97 zł do 1 kwietnia 2006 r. W dniu 23 lutego 2005 r. wnioskodawca A. N. (1) złożył oświadczenie kuratorowi sądowemu w ramach sprawowanego przez niego nadzoru, że cztery miesiące wcześniej dokonał spłaty całej kwoty objętej wyrokiem na rzecz ZUS w wysokości 3.386 zł. Płatnik składek po wydaniu wyroku karnego z dnia 18 marca 2004 r. sygn. akt IV K 77/04 za okres od 1 lutego 1999 r. do 6 kwietnia 2002 r. dokonał wpłat w łącznych kwotach na: FUS - 511,85 zł (częściowo za należności za maj 1999 r. i grudzień 1999 r.) na należność główną 207,85 zł i na odsetki 304,00 zł, FUZ - 2.053,08 zł (spłacone zostały należności za okres od lutego do sierpnia 1999 r., częściowo wrzesień 1999 r.) na należność główną 839,68 zł, na odsetki 1.213,40 zł. Poza tym przed wydaniem wyroku skarżący wpłacił kwotę 5000 zł w dniu 23 grudnia 2003 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych na zapytanie kuratora poinformował go, że do dnia 24 października 2005 r. dokonano wpłat na zaległe składki pracownicze objęte wyrokiem skazującym w kwotach, które częściowo pokryły składki finansowane na rzecz ubezpieczonych: FUS - w dniu 23 grudnia 2003 r.

(przed wydaniem wyroku) w kwocie 5.000 zł, w dniu 16 września 2005 r. - 386,97 zł, FUZ - w dniu 26 kwietnia 2004 r. - 500 zł, w dniu 1 czerwca 2004 r. - 500 zł, w dniu 15 lipca 2004 r. - 400 zł, w dniu 15 lipca 2004 r. - 400 zł, w dniu 29 czerwca 2004 r. - 250 zł. W dniu 11 sierpnia 2006 r. kurator sądowy odnotował oświadczenia skazanej N. N. o całkowitej spłacie należności wobec ZUS wynikającej z wyroku karnego, w 4 ratach: w dniu 31 grudnia 2004 r. - 500 zł, w dniu 15 lutego 2006 r. - 700 zł, w dniu 31 marca 2006 r. - 700 zł w dniu 14 kwietnia 2006 r. - 1.386,97 zł, razem 3.286,97 zł. Odnotowana przez kuratora kwota zadeklarowanej przez N. N. w wysokości 3.286,97 zł, nadal nie pokrywała kwoty objętej wyrokiem w wysokości 3.386 zł. W dniu 2 marca 2007 r. A. N. (1) zgłosił się do kuratora sądowego oświadczając, że cała należna kwota objęta wyrokiem karnym została spłacona. Sąd Okręgowy ustalił, że w aktach dozoru uproszczonego brak jest jakichkolwiek dokumentów potwierdzających wpłaty zadeklarowane przez wnioskodawcę i zainteresowaną. Pismem z dnia 13 marca 2007 roku ZUS poinformował o braku dokonania jakichkolwiek kolejnych wpłat na poczet zaległości za okres od stycznia 1999 roku do 6 kwietnia 2002 roku. Zapisy dotyczące rzekomych wpłat nie zawierają również żadnych opisów ewentualnych potwierdzeń zapłaty, ich numerów, wskazania czy były to przelewy, przekazy pocztowe, wpłaty bezpośrednio w kasie ZUS itp. W opisywanej notatce wskazano jedynie, że „w dniu 11 sierpnia 2006 roku zgłosiła się do sądu skazana N. N., dokonała 4 wpłat” i dalej zapis zawiera daty i kwoty. Co do spłat dokonanych przez wnioskodawcę zapisano jedynie stwierdzenie (na odwrocie pisma z 19 lutego 2007 roku), iż wnioskodawca „twierdzi, że cała kwota została spłacona”. Jednocześnie w aktach dozoru znajdują się dwa pisma organu rentowego z dnia 29 listopada 2005 roku i z dnia 13 marca 2007 roku ze wskazaniem jakie kwoty wpłynęły na konto ZUS po wydaniu wyroku (łącznie 2436,97 zł) na poczet zaległości oraz z informacją, że żadne inne kwoty na poczet zaległości wskazanych w wyroku nie wpłynęły. Pomimo braku potwierdzenia dokonania przez skazanych wpłat, postępowanie dozoru uproszczonego zostało zakończone. Na dzień 8 marca 2007 r. firma (...) N. N. i A. N. (1) nadal posiadali zaległości z tytułu opłacania składek za zatrudnionych pracowników za okres objęty wyrokiem karnym od 1 stycznia 1999 r. do 6 kwietnia 2002 r. Płatnik dokonał w dniu 22 kwietnia 2008 r. tj. w dniu wydania pierwszych decyzji, wpłaty kwoty 29,90 zł zaliczonej przez ZUS na poczet zaległości za październik 2003 r.

Łącznie należność z tytułu nieopłaconych składek na FUS, FUZ, FP i FGŚP wynosi: należność główna - 45.342,46 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. - 54.377,00 zł i dotyczy decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 roku nr (...) zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 roku nr (...).

Zaległość z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy na koncie osobistym skarżącego (...) (...), przy uwzględnieniu całego okresu od lipca do września 1996 roku, od stycznia do sierpnia 1997, listopada 1997, od września do grudnia 1998 roku wynosi łącznie należność główna 3943,97 zł i odsetki 11.116,00 zł.

Zaległość z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy i FGŚP na koncie pracowniczym skarżącego (...) (...), przy uwzględnieniu całego okresu tj. sierpień 1996 roku, styczeń 1997 roku, od marca do czerwca 1997, sierpień 1997 roku, listopad 1997, od września do grudnia 1998 roku wynosi łącznie należność główna 4964,83 zł i odsetki 13.109 zł. Łącznie należność z tytułu nieopłaconych składek na FUS, FUZ, FP i FGŚP na obydwu kontach wynosi: należność główna - 8.908,80 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. - 24.225,00 zł i dotyczy decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 roku nr (...) zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 roku nr (...) i decyzją z dnia 4 maja 2012 roku nr (...). Zaległość z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy na koncie osobistym skarżącego (...) (...), przy przyjęciu przedawnienia do składek za okres od lipca do września 1996 roku, od stycznia do sierpnia 1997 roku, listopad 1997 roku, czyli przy uwzględnieniu zaległości składkowych za okres od września do grudnia 1998 roku wynosi łącznie 4.110,20 zł w tym : należność główna 1267,20 zł i odsetki 2843,00 zł. Zaległość z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy i FGŚP na koncie pracowniczym skarżącego (...) (...), przy uwzględnieniu przedawnienia do okresu: sierpień 1996 roku, styczeń 1997 roku, od marca do czerwca 1997 roku, sierpień 1997 roku, listopad 1997 roku, czyli zaległość obejmowałaby okres od września do grudnia 1998 roku wynosi łącznie 7776,80 zł w tym : kwota główna w wysokości 2393,80 zł i odsetki w wysokości 5383 zł. Łącznie należność z tytułu nieopłaconych składek na FUS, FUZ, FP i FGŚP na obydwu kontach, przy przyjęciu przedawnienia, wynosi 11.887 zł w tym : należność główna - 3.661 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. - 8.226 zł i dotyczy decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 roku nr (...) zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 roku nr (...) i decyzją z dnia 4 maja 2012 roku nr (...)

Oceniając materiał dowodowy sprawy Sąd wskazał, że nie uznał za wiarygodne zawarte w aktach dozoru uproszczonego nad wnioskodawcą i zainteresowaną odnotowane przez kuratora sądowego oświadczenia N. N. o całkowitej spłacie należności wobec ZUS wynikającej z wyroku karnego w 4 spłatach: w dniu 31 grudnia 2004 roku – 500,00 zł, w dniu 15 lutego 2006 roku – 700,00 zł, w dniu 31 marca 2006 roku – 700,00 zł oraz w dniu 14 kwietnia 2006 roku – 1.386,97 zł, razem 3.286,97 zł. Sąd wskazał, że rzekoma spłata całości należności nie została potwierdzona przez ZUS, a niewątpliwie za okres od 1 lutego 1999 r. do 6 kwietnia 2002 r. zostały dokonane wpłaty, które jedynie częściowo pokryły składki finansowane na rzecz ubezpieczonych, to jest FUS – wpłata w dniu 23 grudnia 2003 r. w kwocie 5.000,00 zł., w dniu 16 września 2005 r. – 386,97 zł., FUZ – wpłata w dniu 26 kwietnia 2004 r. – 500,00 zł, w dniu 1 czerwca 2004 r. – 500,00 zł, w dniu 15 lipca 2004 r. – 400,00 zł., w dniu 15 lipca 2004 r. – 400,00 zł. oraz w dniu 29 czerwca 2004 r. – 250,00 zł. W ocenie Sądu pierwszej instancji zeznania kuratora zawodowego E. T. nie mogą stanowić podstawy do przyjęcia, że wnioskodawca i zainteresowana faktycznie spłacili w całości zadłużenie względem ZUS za okres wskazany w wyroku karnym od 1 stycznia 1999 r. do 6 kwietnia 2002 r. Świadek potwierdził wprawdzie, że zapisy poczynione odnośnie wpłaconych kwot były sporządzone przez nią i, że zainteresowana przedstawiała jej dowody wskazanych wpłat, jednak sama przyznała, iż dla potwierdzenia spłaty nie jest wystarczające samo oświadczenie, bowiem nadzorowany powinien załączyć dowody wpłat, które jako kserokopie powinny być załączone do akt i dopiero w taki sposób potwierdzone oświadczenie stanowi dowód na spełnienie nałożonego na nadzorowanego zobowiązania. Co więcej, ani wnioskodawca, ani zainteresowana nie przedstawili takowych dowodów wpłat w toku całego postępowania. Sąd podniósł nadto, że także pełnomocnik wnioskodawcy na rozprawie w dniu 4 lipca 2011 roku oświadczył, że jeżeli chodzi o zobowiązania z okresu od 1 stycznia 1999 roku do 6 kwietnia 2002 roku nie posiada innych dokumentów potwierdzających dokonanie wpłat, za wyjątkiem tych wskazanych w aktach kuratorskich. Poza tym zarówno skarżący, zainteresowana, jak i kurator zeznają odmiennie w zakresie sposobu, w jaki miano dokonać zapłaty wskazanych wyżej kwot, jak i sposobu potwierdzenia ich dokonania. Skarżący na rozprawie w dniu 5 stycznia 2012 roku zeznał, że wpłacał pieniądze do kuratora, który dawał mu potwierdzenia. W dalszej części zeznał, że nie pamięta czy wpłacał pieniądze do kuratora czy kasy sądu. Z kolei zainteresowana podała, że nie pamięta, czy wpłaty były dokonywane do kasy ZUS czy za pośrednictwem poczty, natomiast była u Pani kurator, która spisywała kwoty i daty tych potwierdzeń, a na koniec stwierdziła, że całość jest już zapłacona. Tymczasem w aktach wykonawczych brak jest nie tylko dowodów takich wpłat czy ich kserokopii, ale nawet brak jest wskazania w jakiegokolwiek notatce kuratora, w jaki sposób zostały dokonane wpłaty, brak jest spisania numerów ewentualnych potwierdzeń, podania czy wpłaty zostały dokonane na konto ZUS w kasie ZUS, czy za pośrednictwem przelewu czy poczty. Świadek również nie była w stanie tego określić. Zatem należy przyjąć, że wnioskodawca i zainteresowana faktycznie wpłacili kwoty jedynie w zakresie uznanym przez ZUS. W toku postępowania Sąd pierwszej instancji dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego księgowego na okoliczność należności wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i FGŚP za okres od lipca 1996 roku do kwietnia 2006 roku wraz z odsetkami liczonymi na dzień 22 kwietnia 2008 roku. Sąd uznał opinię biegłego za rzetelną, zupełną i odpowiadającą na wątpliwości stron. Biegły księgowy w swojej opinii popełnił błąd, który Sąd skorygował w oparciu o znajdującą się w aktach sprawy dokumentację. W dwóch wypadkach biegły wskazał bowiem, że tytuł wykonawczy został wysłany za pośrednictwem urzędu pocztowego, podczas gdy tytuł ten został odebrany osobiście przez zainteresowaną, która pokwitowała jego odbiór własnoręcznie. Powyższe dotyczy tytułów (...) za miesiące lipiec i sierpień 1996 roku i tytułu oznaczonego przez biegłego starym numerem (...), a dotyczącego miesiąca sierpnia 1997 roku. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi, powołując się między innymi na treść ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. 1989.46.250) w brzmieniu obowiązującym do 25 listopada 1998 r., Rozporządzenie Rady Ministrów z 29 stycznia 1990 roku w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (t.j.: Dz. U. z 1993 roku, Nr 68, poz. 330, ze zmianami), art. 6 ust. 1 pkt 5 i 12 ust. 1, 17 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, ze zmianami), uznał odwołanie wnioskodawcy za zasadne tylko w części. Na wstępie rozważań Sąd pierwszej instancji odniósł się do podniesionego przez pełnomocnika wnioskodawcy zarzutu przedawnienia tytułu należności składkowych objętych zaskarżonymi decyzjami. Sąd podkreślił, że wnioskodawca wraz z zainteresowaną prowadzili

działalność gospodarczą od 1989 r. do 1 grudnia 2003 r. kiedy to wnioskodawca rozpoczął prowadzenie tej działalności samodzielnie. Stwierdzona w zaskarżonej decyzji zaległość dotyczy okresu od lipca 1996 r. do października 2003 r. i kwietnia 2006 roku. Należności na koncie osobistym za okres od XII 1997 do VIII 1998 zostały uznane przez ZUS za przedawnione i nie zostały ujęte w ostatecznej decyzji z dnia 4 maja 2012 roku. Dalej Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że kwestię przedawnienia należności z tytułu nieopłaconych składek rozpatrywać należy na tle obowiązujących przepisów w okresie, na który przypadają wynikające z zaskarżonych decyzji należności. Termin przedawnienia należności z tytułu nieuiszczonych składek, na mocy obowiązujących wówczas przepisów, wynosił 5 lat od daty ich wymagalności. Poza tym powołane przepisy przewidywały możliwość przerwania biegu terminu przedawnienia, przy czym po jego przerwaniu 5 letni termin przedawnienia rozpoczynał swój bieg na nowo. Zgodnie z art. 35 ust. 4 zdanie 2 ustawy o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych, składek nie można było dochodzić, jeżeli od momentu ich płatności upłynęło 10 lat. W związku z powyższym zobowiązanie uiszczenia składki na ubezpieczenie społeczne, przedawniało się najpóźniej w terminie 10 lat od chwili, kiedy stało się wymagalne. Z dniem 25 listopada 1998 roku weszły w życie przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.), która zawierała odmienną regulację w zakresie skutków przerywania biegu przedawnienia. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 4 i 5 tej Ustawy należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, a w przypadku przerwania biegu przedawnienia, o którym mowa w ust. 5, po upływie 10 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Bieg przedawnienia przerywa odroczenie terminu opłacenia należności z tytułu składek, rozłożenie spłaty tych należności na raty i każda inna czynność zmierzająca do ściągnięcia tych należności, jeżeli o czynności tej został zawiadomiony dłużnik. Powyższe oznaczało, że po przerwaniu biegu terminu przedawnienia, termin ten zaczyna biec od nowa, zaś należność ulegała przedawnieniu, niezależnie od ilości przerwania biegu przedawnienia, po upływie 10 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Jednocześnie we wskazanej ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, został zawarty art. 109, który stanowił, że składki na ubezpieczenie społeczne i zasiłki oraz zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne należne za okres do dnia 31 grudnia 1998 r. płatnicy składek są zobowiązani rozliczać i opłacać na podstawie przepisów dotychczasowych, który to przepis wzbudził wątpliwości interpretacyjne, czy jego treść winna być również stosowana do biegu terminu i innych cech przedawnienia. W dalszej części uzasadnienia Sąd wskazał na zmiany, które nastąpiły w zakresie przedawnienia od dnia 1 stycznia 2003 roku. A zatem poczynając od 25 listopada 1998 roku co do biegu terminu i przerwania biegu terminu przedawnienia składek, które nie uległy przedawnieniu do dnia 24 listopada 1998 roku, będą miały zastosowanie już nowe przepisy art. 24 wprowadzone ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, dotyczące okoliczności mających wpływ na bieg tego terminu, to jest również jego przerwanie, o ile wymienione w nowych przepisach podstawy przerwania biegu przedawnienia powstały po tej dacie. W zakresie skutków wcześniejszych zdarzeń, należy je natomiast oceniać według przepisów obowiązujących w chwili ich zaistnienia. Jednocześnie stosownie do treści art. 28 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, która obowiązywała do dnia 1 kwietnia 2003 r., a następnie na podstawie art. 33 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2004 r., należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne ulegały przedawnieniu z upływem 5 lat, licząc od dnia, w którym składka stała się wymagalna. Od dnia 1 lipca 2004 r. nastąpiła zmiana art. 33 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (dokonana przez art. 17 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2004, Nr 121, poz. 1264)), która wydłużyła termin przedawnienia składek na ubezpieczenie zdrowotne. Termin ten został wydłużony do lat 10. Przepisy art. 24 wskazanej ustawy zostały zmienione przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U.2002.241.2074 z póź. zm.) od dnia 1 stycznia 2003 roku. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. nr 137 poz. 887 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2003 r., należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-5d.

Stosownie do treści art. 24 ust. 2 ustawy należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata. Od zmiany przepisów ustawy systemowej nowelą z dnia 18 grudnia 2002 r. stosuje się nie tylko termin przedawnienia 10 lat także w stosunku do

należności, które nie uległy przedawnieniu pod rządami ustawy w brzmieniu do 1 stycznia 2003 r. jak i po tej dacie, lecz również nowe przepisy o zawieszeniu biegu przedawnienia wprowadzone z tą datą. Sąd Okręgowy ustalił, że 5-letniemu terminowi przedawnienia, obowiązującemu do daty 31 XII 2002 r. podlegałyby co do zasady należności za okres VII 1996-IX 1996, I 1997-VIII 1997, XI 1997, zaś sporne należności składkowe powstałe w okresie od września do grudnia 1998 roku, od kwietnia do grudnia 1999 roku, od marca 2000 roku do października 2003 roku i za kwiecień 2006 roku, podlegają 10-letniemu terminowi przedawnienia.

Do uznania, że sporne należności za okres od lipca 1995 roku do marca 1998 roku nie są przedawnione nie wystarczy - wbrew twierdzeniu organu rentowego - samo wystawienie tytułu wykonawczego i skierowanie go do egzekucji, gdyż znaczenie ma każda czynność podejmowana przez organ egzekucyjny, jak i sam ZUS zmierzająca do wyegzekwowania spornych należności, która to czynność, każda oddzielnie (podejmowana do dnia 24 listopada 1998 roku) będzie przerywała bieg terminu przedawnienia i tym samym okres przedawnienia rozpocznie swój bieg na nowo. Z kolei czynności przerywające bieg terminu przedawnienia podejmowane od dnia 25 listopada 1998 roku, będą przerywały bieg terminu przedawnienia, ale ze skutkiem zastosowania 10 letniego okresu przedawnienia liczonego od dnia wymagalności składki. W związku z powyższym Sąd dokonał szczegółowego omówienia wszystkich czynności podejmowanych w stosunku do spornych tytułów wykonawczych, w kontekście treści zmieniających się przepisów dochodząc do przekonania, że następujące należności z tytułu składek uległy przedawnieniu: w zakresie zadłużenie skarżącego za okres VIII 1996 r. na koncie pracowniczym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc I 1997 r. na koncie pracowniczym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc III 1997 r. na koncie pracowniczym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc IV 1997 r. na koncie pracowniczym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc VI 1997 r. na koncie pracowniczym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc VIII 1997 r. na koncie pracowniczym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc XI 1997 r. na koncie pracowniczym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc VII 1996 r. na koncie osobistym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc VIII-IX 1996 r. na koncie osobistym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...) w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc I-II 1997 r. na koncie osobistym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc III-IV 1997 r. na koncie osobistym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc V-VI 1997 r. na koncie osobistym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc VII-VIII 1997 r. na koncie osobistym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...), w zakresie zadłużenie skarżącego za miesiąc XI 1997 r. na koncie osobistym płatnika, objętego tytułem wykonawczym (...) - (...). W zakresie spornych należności składkowych za okres od września do grudnia 1998 roku, od kwietnia do grudnia 1999 roku, od marca 2000 roku do października 2003 roku i za kwiecień 2006 roku, jak wynika wprost z wcześniejszych rozważań, należy stwierdzić, że podlegają one 10-letniemu terminowi przedawnienia. A zatem skoro sporna decyzja została wydana w kwietniu 2008 roku, żadna z tych należności nie uległa przedawnieniu na datę wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego skarżący nie wykazał w toku postępowania, że dokonał wpłaty wszystkich kwot wynikających z wyroku karnego, a udowodnił wpłatę jedynie tych, które zostały potwierdzone przez organ rentowy. Akta postępowania dozoru uproszczonego nie mogą w takim stanie faktycznym stanowić jakiegokolwiek dowodu zapłaty spornych kwot.

W zakresie wysokości zaległości składkowych objętych decyzją z dnia 22 kwietnia 2008 roku o numerze (...), zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 roku o numerze (...) i decyzją z dnia 4 maja 2012 roku za okres do grudnia 1998 roku oraz w zakresie wysokości zaległości składkowych za okres od 1999 roku, zawartymi w decyzji dotyczącej tego okresu o numerze (...), zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 roku o numerze (...) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego, która to opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez pełnomocnika skarżącego, a zatem w tej części Sąd przyjął za podstawę ustalenia stanu faktycznego, wyliczenia biegłego, które w całości pokrywają się z wyliczeniami organu rentowego zawartymi w decyzji o numerze (...), zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 roku o numerze (...). Ostatecznie biegły stwierdził, że w zakresie wyliczenia należności głównych zaległości, jego opinia pokrywa się z wyliczeniami ZUS i kwoty należności głównych wyliczonych przez niego i ZUS są tożsame. Biegły

wyjaśnił też sposób wyliczenia odsetek. W związku z wyjaśnieniem wszystkich wątpliwości w zakresie wydawanych przez biegłego opinii, Sąd uznał ostateczne stanowisko biegłego za całkowicie prawidłowe i przyjął jego wyliczenia do ustalenia stanu zaległości skarżącego. W zakresie decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 roku nr (...) zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 roku nr (...), należności wyliczone przez biegłego pokrywają się w całości z wyliczeniami organu rentowego i są prawidłowe. W zakresie decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 roku nr (...) zmienionej decyzją z dnia 26 czerwca 2008 roku nr (...) i decyzją z dnia 4 maja 2012 roku nr (...) pomimo, że biegły w swoich wyliczeniach wskazał kwoty należności głównych tożsame z kwotami wyliczonymi przez organ rentowy, z uwagi na uznane przez Sąd przedawnienie części z nich, Sąd dokonał korekty wyliczeń biegłego o przedawnione należności składkowe i należne od nich odsetki i ostatecznie łącznie należność z tytułu nieopłaconych składek na FUS, FUZ, FP i FGŚP wynosi 11.887 zł w tym : należność główna - 3.661 zł oraz odsetki na dzień 22 kwietnia 2008 r. - 8.226,00 zł. W zakresie odsetek Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 7 kwietnia 2006 roku (I UK 240/05; M.P.Pr. 2006/7/389), że należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata. Zgodnie z dyspozycją art. 23. ust. 1 ustawy od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Przepis art. 53 § 4 Ordynacji podatkowej stanowi, że odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku o w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz A. N. (1) kwotę 2.808 złotych i jednocześnie zasądził od A. N. (1) na rzecz organu rentowego kwotę 4392 zł , tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W niniejszej sprawie wartością przedmiotu sporu była kwota zaległości składkowych określona w każdej z zaskarżanych decyzji, za które odpowiedzialnością obciążono skarżącego. Wartość przedmiotu sporu w sprawie z odwołania od decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 roku nr (...) wynosiła 53.684,40 zł. Ostatecznie Sąd ustalił, że odwołujący posiada zaległość w wysokości 11.887 zł. Oznacza to, że A. N. (1) przegrał sprawę w zakresie tej decyzji w 22%.

Wartość sporu przekracza kwotę 50.00.000,00 złotych, a zatem zgodnie z treścią § 6 pkt 6 w/w Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie stawka minimalna, wynosi 3600 zł. A. N. wygrał sprawę w 78 %, a zatem należna mu kwota z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego to 2808 zł. Jednocześnie organ rentowy w zakresie wskazanej decyzji wygrał sprawę w 22 %, a zatem należna mu kwota z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego to 792 zł. Wartość przedmiotu sporu w sprawie z odwołania od decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 roku nr (...) wynosiła 99.749,56 zł. Kolejną decyzją organ rentowy zmienił swoją decyzję pierwotną i ostatecznie ustalił zaległość składkową na kwotę 99.719,46 zł. Różnica w wysokości stanowi ułamek procenta, a zatem należało uznać, że w zakresie omawianej decyzji skarżący przegrał sprawę w całości. Stawka minimalna przy wskazanej wartości przedmiotu sporu, która mieści się w granicach przewidzianych w § 6 pkt 6 Rozporządzenie wynosi 3600 zł. A zatem należało zasądzić od skarżącego na rzecz organu rentowego kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, liczonych od drugiej zaskarżonej decyzji.

Powyższe orzeczenie zaskarżył organ rentowy zażaleniem w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 5 i 6 wyroku, któremu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego tj. - art. 100 kpc poprzez jego wykładnię.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie od odwołującego się płatnika na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1584 zł, ewentualnie zasądzenie na rzecz A. N. (1) kosztów procesowych w kwocie 2016 zł, a na rzecz organu rentowego 3600 zł. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z orzeczeniem Sądu pierwszej instancji w kwestionowanym zakresie nie sposób się zgodzić, ponieważ zapadło ono z naruszeniem art. 100 kpc polegającym na braku stosunkowego rozdzielenia kosztów. W ocenie skarżącego Sąd rozliczając koszty zasądza je na rzecz jednej strony tj. w niniejszej sprawie tej, która w większym

stopniu wygrała proces. Jak wynika z rozliczenia Sądu koszty należne organowi rentowemu wynoszą 4392 zł, a wnioskodawcy 2808 zł, a zatem po rozliczeniu Sąd powinien przyznać na rzecz organu rentowego koszty zastępstwa radcowskiego w kwocie 1584 zł tj. 4392 zł - 2808 zł. Ewentualnie, gdyby Sąd uznał, że koszty należy odrębnie rozliczyć w odniesieniu do każdego odwołania Sąd powinien zasądzić na rzecz wnioskodawcy w związku z odwołaniem od decyzji nr (...) koszty zastępstwa w kwocie 2016 zł tj. 2808 zł - 792 zł, a na rzecz organu rentowego w związku z odwołaniem od decyzji nr (...) kwotę 3600 zł.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył także ubezpieczony apelacją w części dotyczącej należności wobec ZUS wynikających z wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z 18.03.2004 r. sygn. akt IV K 77/04 w zakresie składek, które zostały uznane przez Sąd Okręgowy jako nie zapłacone.

Powyższemu rozstrzygnięciu zarzucił:

naruszenie przepisów postępowania cywilnego tj. art. 233 § 1 kpc poprzez zaniechanie wyjaśnienia wszystkich okoliczności zgodnie z prawdą obiektywną, bez rozważenia w sposób wszechstronny zgromadzonych w sprawie dowodów w szczególności w postaci zeznań kurator działającej w zakresie wykonania wyroku IV K 77/04 co doprowadziło do bezzasadnego uznania przez Sąd Okręgowy, iż należności wynikające z tego orzeczenia nie zostały spłacone w całości pomimo, iż dowody wskazują na fakty przeciwnie. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie, iż wszystkie składki wynikające z wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi zostały przez A. N. (1) i N. N. zapłacone w całości a należności Organu Rentowego zostały zaspokojone. Nadto wniósł o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelujący podniósł, że odnotowane przez kuratora wpisy winny być traktowane, nawet jeżeli nie są poparte inną dokumentacją jako wiążące ustalenia kuratora. Gdyby skazani nie dokonali nałożonych na nich spłat to postępowanie wykonawcze nie miałyby prawa być zakończone a kurator winien powiadomić o tym fakcie Sędziego sekcji egzekucyjnej, który podjąłby stosowne czynności np. w zakresie zarządzenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Pomimo tego postępowanie dozoru uproszczonego zostało ukończony, co wskazuje ewidentnie na uznanie przez kuratora oraz Sąd Karny Egzekucyjny, iż należności wynikające z wyroku karnego zostały w całości spłacone.

Sąd Apelacyjny ustalił:

N. N. w wykonaniu wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 18 marca 2004r. dokonała na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych następujących wpłat: 31 grudnia 2004r. – 500 zł, 31 marca 2006r – 700 zł, 14 kwietnia 2006r. – 1386,97 zł. Wpłaty zostały dokonane z tytułem „miesiąc 12.1999r.” Wpłaty te zostały zaliczone przez ZUS na okres od 1 stycznia 2003r.

(dowód: zestawienie k. 692 akt sprawy).

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest częściowo uzasadniona.

Jak wynika z treści apelacji oraz wskazanej przez skarżącego wartości przedmiotu zaskarżenia, spór na etapie postępowania apelacyjnego sprowadza się do zakwestionowania wysokości zadłużenia ustalonego decyzją nr (...)r. z dnia 22 kwietnia 2008r., zmienioną decyzją nr (...) z dnia 26 czerwca 2008r., bowiem decyzja ta dotyczy zadłużenia z tytułu zatrudnienia pracowników poczynając od 1 stycznia 1999r. Sąd Okręgowy oddalając odwołanie A. N. (1) podzielił stanowisko organu rentowego, że skarżący posiada zadłużenie w kwocie wskazanej w tej decyzji, tj. 99.749,56 złotych. Tymczasem skarżący uważa, że zadłużenie to powinno być mniejsze o kwotę 3386 zł, ponieważ kwota ta została zapłacona przez zainteresowaną N. N. jeszcze przed wydaniem zaskarżonej decyzji na skutek wykonania wyroku wydanego w sprawie IV K 77/04. Zebrany przez Sąd Apelacyjny materiał dowodowy potwierdza częściowo

stanowisko skarżącego. Wyrokiem karnym z dnia 18 marca 2004r. Sąd uznał A. N. (1) i N. N. za winnych tego, że naruszali prawa pracowników zatrudnionych w prowadzonej przez nich firmie (...) w Ł. wynikające ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych, bo nie przekazywali należnych z tytułu ubezpieczenia pracowników składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego w kwocie 9139,96 zł oraz Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego w kwocie 2633,98 zł. Sąd zobowiązał A. N. (1) i N. N. do zapłaty kwoty po 3386,97 zł. na rzecz ZUS w terminie dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku., mając na uwadze, że przed wyrokiem (23.12.2003r.) oskarżeni wpłacili kwotę 5000 zł. Z informacji nadesłanej przez organ rentowy do Sądu Apelacyjnego w dniu 22 lipca 2013r. wynika, że N. N. dokonała na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych następujących wpłat: 31 grudnia 2004r. – 500 zł, 31 marca 2006r – 700 zł, 14 kwietnia 2006r. – 1386,97 zł. Wpłaty zostały dokonane z tytułem „miesiąc 12.1999r.” Skoro więc N. N. została wyrokiem karnym zobowiązana do zapłaty na rzecz organu rentowego kwoty 3386,97 zł i z kwoty tej zapłaciła 2586,97 zł, to niewątpliwie zadłużenie ustalone decyzją nr (...)r. z dnia 22 kwietnia 2008r., zmienioną decyzją nr (...) z dnia 26 czerwca 2008r., powinno być pomniejszone o kwotę zapłaconą, czyli o 2586,97 zł. Nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego, że wpłaty dokonane przez N. N. wskazane przez organ rentowy w załączniku do pisma procesowego z dnia 22 lipca 2013r. są wpłatami, które wykonują wyrok sądu w sprawie IV K 77/04 i tak powinny być przez ZUS zaksięgowane. Podnieść należy, że to organ rentowy złożył do Prokuratury Rejonowej zawiadomienie o popełnieniu przez N. N. i A. N. (1) powyższego przestępstwa. Także organ rentowy wyliczył na potrzeby postępowania karnego, kwoty zaległych składek na ubezpieczenia za pracowników, które to kwoty objęte zostały aktem oskarżenia i wyrokiem Sądu. Organ rentowy znał treść wyroku w sprawie, bowiem Sąd Rejonowy IV Wydział Karny w Ł. przesłał organowi rentowemu w dniu 26.04.2004r. wyciąg prawomocnego wyroku w sprawie IVK 77/04. Wiedział zatem, że zarówno A. N. (1) jak i N. N. zostali zobowiązani do zapłaty kwoty po 3386,97 zł. na skutek uznania ich za winnych popełnienia zarzucanego im czynu. Dokonując wpłat N. N. wskazała, że wpłaty te dotyczą miesiąca grudnia 1999r. Obowiązkiem organu rentowego było więc zaliczenie wpłat zgodnie z dyspozycją, bądź też na zaległości najdawniejsze. Wbrew temu organ rentowy zaksięgował dokonane przez N. N. wpłaty na poczet jej osobistych zaległości za okres od stycznia 2003r. Odnosząc się natomiast do kwoty wpłat dokonanych przez N. N., to w ocenie Sądu Apelacyjnego brak dowodów na okoliczność, że N. N. zapłaciła kwotę 3386,97 zł. Po pierwsze wskazać należy, że nawet hipotetycznie przyjmując, że N. N. dokonała wpłat 500 zł, 700 zł., 700 zł i 1386,97 zł, to suma tychże wpłat stanowi kwotę 3286,97 zł, a nie kwotę, 3386,97 zł, o którą skarżący wnosił aby pomniejszyć zadłużenie. Po wtóre zgodzić się należy z oceną dowodów dokonaną przez Sąd Okręgowy, że zeznania kuratora i akta dozoru nie stanowią dowodu potwierdzającego dokonanie przez N. N. wpłaty w kwocie 3286,97 zł, ani tym bardziej kwoty 3386,97 zł. Należy mieć na uwadze, że wszystkie wpłaty dokonane przez A. N. (1) zostały przez ZUS odnotowane (i to nie tylko w odniesieniu do należności określonych wyrokiem w sprawie IV K 77/04) i wysokość zadłużenia skarżącego wskazana w zaskarżonych decyzjach (zmienionych decyzjami późniejszymi) odpowiada wyliczeniom biegłego sądowego. W tym zakresie należy więc jednoznacznie zająć stanowisko, że wyliczenia ZUS uwzględniają wszystkie wpłaty dokonane przez A. N. (1). Różnica w zadłużeniu wynika nie z faktu nie zaliczenia wpłat dokonanych przez A. N. (1), błędu rachunkowego, „zagubienia” wpłat, ale z faktu wadliwego ich zaksięgowania i nie zaliczenia na konto pracownicze wpłat dokonanych przez N. N.. Ten błąd organu rentowego skutkowało obciążeniem A. N. (1) także kwotą 2586,97 zł wpłaconą przez N. N., choć organ rentowy powinien kwotę tę zaliczyć na poczet zaległości na koncie pracowniczym poczynając od dnia 1 stycznia 1999r. Jednocześnie wpłaty te zostały zaliczone na poczet należności obciążających konto osobiste N. N.. Skarżący nie przedstawił dowodów na okoliczność, że cała należność w kwocie 3386,97 zł została zapłacona. Nie jest takim dowodem zakończenie postępowania karnego ani nie są nim zapiski w aktach dozoru, skoro brak dowodów wpłat. Z akt dozoru N. N. i A. N. (1) też nie wynika aby kurator widział dowody wpłat. Sąd Apelacyjny nie ma powodów aby podważyć zestawienie wpłat sporządzone przez organ rentowy w załączniku do pisma procesowego z dnia 22 lipca 2013r., skoro zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdził, że wszystkie wpłaty jakich dokonał A. N. (1) zostały przez ZUS zaliczone. Stanowisko skarżącego opiera się natomiast tylko na domniemaniu, że skoro zakończono postępowanie karne, to całość zadłużenia z wyroku karnego została spłacona. Domniemanie to nie ma jednak stosownego oparcia w materiale dowodowym niniejszej sprawy. Skoro bowiem skarżący twierdzi, że zapłacił dodatkowo kwotę 800 zł, to w sprawie o zaległe składki winien ten fakt udowodnić dowodami na tyle przekonującymi aby podważyły one zestawienie wpłat potwierdzone przez organ rentowy. Wobec braku takich dowodów, Sąd Apelacyjny ustalił, że N. N. w wykonaniu wyroku karnego zapłaciła kwotę 2586,97 zł i o taką obniżył zadłużenie skarżącego wynikające z decyzji nr (...)r. z dnia 22 kwietnia

2008r., zmienionej decyzją nr (...) z dnia 26 czerwca 2008r Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 par. 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 4.

Odnosnie zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu zawarte w punkcie 5 i 6 wyroku, to okazało się ono w części uzasadnione.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że zasądzając koszty zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy zastosował stosunkowe rozdzielanie tych kosztów. Zgodnie z treścią art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Rozstrzygając na podstawie tego przepisu o stosunkowym rozdzielaniu kosztów, należy ustalić stosunek roszczenia uwzględnionego do dochodzonego, następnie ustalić sumę kosztów obu stron i podzielić tę sumę odpowiednio do powyższego ustalenia. Otrzymany wynik stanowi kwotowy udział każdej ze stron w sumie ich kosztów. Jeżeli faktycznie poniesione koszty przez jedną ze stron przewyższają tak obliczony udział, różnica podlega zasądzeniu od strony przeciwnej. Jak wynika z materiału aktowego w niniejszej sprawie toczyło się jedno postępowanie sądowe z odwołania od dwóch decyzji. Oznacza to, że nie mamy do czynienia z dwoma oddzielnymi sprawami, w których oddzielnie należy obliczać i zasądzać koszty procesu, jak to się dzieje w wypadku połączenia spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodziła. Zatem koszty te powinny być obliczone i zasądzone tylko raz i od całej wartości przedmiotu sprawy. Wartość przedmiotu sprawy wyniosła kwotę 153 433,96 zł (53.684,40 zł + kwotę 99.749,56 zł). Sąd Okręgowy uwzględnił odwołania co do kwoty 111 636,56 zł (11.887,00 zł + 99.749,56 zł), jednak na skutek apelacji A. N. (1) kwota ta uległa obniżeniu do 109 049,59 zł (11.887,00 zł + 97 162,59 zł). Oznacza to, że organ rentowy wygrał sprawę w 71%. Poniesione przez obie strony, to koszty zastępstwa procesowego, które przy wartości przedmiotu sprawy 153 433,96 zł wynoszą 3600 zł, a łącznie 7200 zł. Skoro organ rentowy wygrał sprawę w 71%, to A. N. (1) powinien ponieść koszty w 71%, czyli kwotę 5112 zł. A. N. (1) poniósł koszty w wysokości 3600 zł, zatem powinien zwrócić organowi rentowemu koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1512 zł. I taką też kwotę Sąd Apelacyjny zasądził od A. N. (1) na rzecz organu rentowego zmieniając zaskarżony wyrok w punkcie 5 i 6 na podstawie art. 386 § 1 kpc. W pozostałym zakresie apelacja i zażalenie podlegały oddaleniu na podstawie art. 385 kpc. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 100 kpc i zniósł wzajemnie między stronami te koszty mając na uwadze zbliżony zakres wygrania sprawy i zbliżone koszty poniesione przez strony.